15/06/2021

“Κι αν ρωτούσαμε τους επωνύμους, τους πετυχημένους”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου

Χαιρετισμό στους νέους και τις νέες με αφορμή τις εξετάσεις για τα ανώτερα και ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα απευθύνει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Γεφύρας, Αξιουπόλεως & Πολυκάστρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ καί Τοποτηρητής Μητροπολίτης Πολυανής καί Κιλκισίου. “Κι αν ρωτούσαμε τους επωνύμους, τους πετυχημένους, τους δοξασμένους του 20ου αιώνα για τα ελλείμματά τους σε μόνιμη χαρά, σε σταθερή ελπίδα, σε περίσσευμα αγάπης, οι περισσότεροι θα μας απογοήτευαν. Θα έλεγα πως η αγωνιστικότητα, η δημιουργικότητα, η νέα προσπάθεια και κάθε παράλληλη προσπάθεια περιέχει περισσότερη χαρά ευτυχίας και χαμόγελο

επιτυχίας, από ο,τι “το τέρμα” των προσπαθειών. Το άγιο Ευαγγέλιο και η Παράδοση της πίστης μας λένε εμπειρικά ότι ο Θεός μας είναι ο “Ων”, ο “Ην” και ο “Ερχόμενος”, το “Α” και το “Ω”, Αρχή και Τέλος (Αποκ. α΄, 8). Και ότι η θέωση με το Χριστό δεν είναι μια κατάσταση τελική, αλλά μια “ατέλεστη τελειότητα”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ὡς Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί Μητροπολίτης σας,
σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιο χαιρετισμό γιά καλή ἐπιτυχία καί μέ ὑγεία, χαρά καί θεῖο φωτισμό νά ἀνταπεξέλθετε ἐλπιδοφόρα καί ἀνεμπόδιστα στήν ἐπίτευξη τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ σας, πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τήν πρόκρισή σας στίς ἐξετάσεις.

Θεωρῶ τόν ἑαυτό μου ὀφειλέτη γιά τούς ὀρθούς προσανατολισμούς πού ἔχετε γιά τήν καλυτέρευση τῆς κοινωνίας μας. Ξεκινᾶτε μέ εὐοίωνες προοπτικές. Νέοι ὁρίζοντες ἀνατέλλουν ἐνώπιόν σας.

Στάδιο ἀγώνων γιά νά ἀθλήσετε καί νά ἐξέλθετε τροπαιοῦχοι. Γι᾽ αὐτό καί σᾶς συγχαίρω ὅλους σας, τόν καθένα καί τήν καθεμιά σας ξεχωριστά, καθώς καί τούς γονεῖς σας καί τό οἰκογενειακό σας περιβάλλον, διότι καθ᾽ ὅλη τή διάρκεια τῆς νιότης σας ἀνηφορήσατε τό δύσβατο μονοπάτι τῆς μάθησης καί τώρα βρίσκεσθε, διαγωνιζόμενοι μεταξύ σας, στό ὅμορφο ὑψίπεδο τῆς ἄμιλλας, γιά νά ἐξέλθετε νικητές στίς ἐξετάσεις σας. Δεχθεῖτε τίς εὐχές μου γιά τήν ἐπιτυχῆ ἔκβαση τοῦ διαγωνισμοῦ σας.

Καί μόνη ἡ προσπάθειά σας καί μόνος ὁ διαγωνισμός σας ὡς ἀγώνας εἶναι ἐπιτυχία, εἶναι κέρδος στήν ψυχοδιανοητική σας ἐμπειρία, εἶναι ἐλεύθερη ἀναμέτρηση μέ τό ἄδηλο μέλλον, μέ τόν ἴδιο τόν πανανθρώπινο “καμβά” τῆς ἐπιβίωσης. Ἀναμέτρηση ἐπί ἴσοις ὅροις ἀλλά μέ διαφορετικές προϋποθέσεις. Ἀναμέτρηση μέ μόνο ὅπλο τήν ἀποφασιστικότητα, τήν ἐλπίδα, τήν προσδοκία, τήν προσπάθεια καί πάλι προσπάθεια.

Καί μήν λησμονεῖτε ποτέ πώς, παρ᾽ ὅλες τίς ἐκπληκτικές τεχνολογικές προόδους πού εὔχομαι ὁλοκαρδίως νά κατακτήσετε, ὑπάρχει καί κάτι τι πού χρειάζεται νά διαπρέψετε. Εἶναι ὁ ἀγώνας γιά τήν πνευματική σας καταξίωση. Εἶναι πανθομολογούμενο ὅτι ἔχει στενέψει ἀσφυκτικά ὁ ὁρίζοντας τῶν ἀνθρωπίνων καρδιῶν· δέν ὑπάρχει ἡ διόραση τῶν ἔσω, ἡ καθαρή ὅραση τῶν ἔξω, ἡ ἐνόραση τῶν ἄνω, ἡ προόραση τῶν ἐπέκεινα. Ὁ κόσμος ἄγεται καί φέρεται ἀπό δῶ κι ἀπό

κεῖ, “παντί ἀνέμω” τῶν ὀθνείων διδασκαλιῶν πού ἀπομυζοῦν τήν πνευματική ἰκμάδα τοῦ εἶναι μας. Καί αὐτό συμβαίνει διότι ἀγνοεῖ τό ὀπτικό ὄργανο πραγματικῆς θεοπτίας τῆς μακραίωνης ἐκκλησιαστικῆς νηπτικῆς μας παραδόσεως, δηλαδή τήν χαρισματικῶς καθαρμένη καρδιά, τόν χαρισματικῶς φωτισμένο νοῦ, ὅπως ἀγνοεῖ καί τήν θεραπευτική διαδικασία τῆς καθάρσεως, “πρός φωτισμόν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπω Ἰησοῦ Χριστού” (Β Κορ. δ΄, 6). Ἡ ζωή ἐπομένως δέν εἶναι μιά ἀκαδημαϊκή προσβασιμότητα, ἀλλά εἶναι πρόσληψη καί παράδοση δημιουργικότητος, κατανόησης, θυσίας, συνδημιουργίας, ἀλληλοκατανόησης.

Μέ τέτοιες σκέψεις, διαθέσεις καί πράξεις ἀναμετρώμενοι ἀπέναντι στά παγκόσμια καί τά διακρατικά καί τά ἐνδοκρατικά θεσμικά πλαίσια (τά πολύ στενά ἤ τα πιό εὐρύχωρα), θά ξαναφέρνουμε στήν ἐπικαιρότητα τό ἦθος πού τόσο ἔχει ἐκλείψει στίς μέρες μας, τό φιλότιμο πού εἶναι τό ἀπαραίτητο ὀξυγόνο τῆς προσωπικότητος, τήν ἀνθρωπιά πού δίδει νόημα καί περιεχόμενο στή ζωή μας. Καί ἀκόμη καλύτερα, τό χειροπιαστό γεγονός τῆς πλάσης μας ἀπό τό Θεό καί τῆς λύτρωσής μας μέ τό Χριστό.
Πρίν ἀπό χρόνια, μετά ἀπό μιά σκληρή σχετικά μαθητική διαδρομή στή Μέση Ἐκπαίδευση, πέρασα κι ἐγώ καθώς καί οἱ καθηγητές σας καί ἐνδεχομένως καί οἱ γονεῖς πολλῶν ἀπό σας, παρόμοια ἀγωνία προετοιμασίας. Ἄλλης κρατικῆς ὁροθέτησης, ἄλλης διαδικασίας. Πάντως ἦταν ἀγωνία καί δοκιμασία μέ ἄμεσα γόνιμό τό ἀποτέλεσμα. Αὐτό δέν σήμαινε αὐτομάτως πώς εἴμαστε πετυχημένοι κατακτητές τοῦ στόχου. Καθώς φιλοσοφῶ ὡριμότερα ὅλα ἐκεῖνα τά περασμένα, καταλαβαίνω μέ περισσότερη ἀγωνία ἤ καί ἀγονία τό φευγαλέο ἐκείνου τοῦ στόχου καί τόσων ἄλλων στόχων. Καί οἱ μετέπειτα διαδρομές, ἀκόμη καί τώρα πού θεωροῦμαι κάτοχος μιᾶς ἀνώτατης ἐκκλησιαστικῆς θέσης, ὑπῆρξαν διαδρομές δοκιμασίας καί συνεχίζουν νά εἶναι διαδρομές δοκιμασίας.

Κι ἄν ρωτούσαμε τούς ἐπωνύμους, τούς πετυχημένους, τούς δοξασμένους τοῦ 20ου αἰώνα γιά τά ἐλλείμματά τους σέ μόνιμη χαρά, σέ σταθερή ἐλπίδα, σέ περίσσευμα ἀγάπης, οἱ περισσότεροι θά μᾶς ἀπογοήτευαν. Θά ἔλεγα πώς ἡ ἀγωνιστικότητα, ἡ δημιουργικότητα, ἡ νέα προσπάθεια καί κάθε παράλληλη προσπάθεια περιέχει περισσότερη χαρά εὐτυχίας καί χαμόγελο ἐπιτυχίας, ἀπό ὅ,τι “τό τέρμα” τῶν προσπαθειῶν. Τό ἅγιο Εὐαγγέλιο καί ἡ Παράδοση τῆς πίστης μᾶς λένε ἐμπειρικά ὅτι ὁ Θεός μας εἶναι ὁ “Ὢν”, ὁ “Ἦν” καί ὁ “Ἐρχόμενος”, τό “Α” καί τό “Ω”, Ἀρχή καί Τέλος (Ἀποκ. α΄, 8). Καί ὅτι ἡ θέωση μέ τό Χριστό δέν εἶναι μιά κατάσταση τελική, ἀλλά μιά “ἀτέλεστη τελειότητα”.

Ἄς θυμηθοῦμε ὅμως καί τίς γιαγιάδες καί τούς παπποῦδες μας: ἀπό πού ξεκίνησαν καί πώς ἔφτιαξαν αὐτό πού θά ἔπρεπε νά ἀπολαμβάνουμε ἐμεῖς. Ἄν... οἱ ἀλλοτινοί μεγάλοι εὐεργέτες καί ἥρωες τοῦ γένους μας δέν ἦταν ἐμπνευσμένοι ἀπό τήν ἔνθεη πίστη καί τήν ἀγάπη πρός τήν πατρίδα μας, δέν θά ἄφηναν αὐτές τίς

μεγάλες δωρεές. Εἶναι τό πιό μεγάλο χρέος καί ὀφειλή πρός τήν Ἑλλάδα μας. Μακάρι ἀπό ὅλους ἐσᾶς τούς πετυχημένους (εἴτε στήν εἰσαγωγή εἴτε στήν ἀγωνιστικότητα ὑπό ἀναβολήν) νά προκύψουν ἄμεσα οἱ νέοι εὐεργέτες πού τούς ἔχετε καί τούς ἔχουμε ὅλοι μας ἀνάγκη.

Ὅλοι ἀνήκουμε στό ἴδιο κοινωνικό σῶμα, ὅλοι μετέχουμε (ἔστω καί μέ ἐλάχιστο συμμετοχικό μερίδιο) στίς πάγκοινες χαρές ἑνός παγκοσμίου μέλλοντος μέ στατιστικά κάπως περιορισμένες τίς ἐλπίδες ἐπιβίωσης, εἰρήνης καί πολιτιστικῆς δημιουργίας. Ὑφιστάμεθα τίς παγκόσμιες ἀποδομήσεις τοῦ οἰκολογικοῦ καί βιολογικοῦ μας "ὑποστατο-χώρου". Ἡ μέση καί ἡ ἀνώτατη Παιδεία μας (ἀπό τή μιά ἄκρη τή λεγόμενη πολιτική-θεωρητική, μέχρι τήν ἄλλη ἄκρη τή λεγόμενη πρακτική-ἀνθρωπιστική) μέχρι καί σήμερα, μέχρι καί τώρα, εἶναι ἀσφαλῶς πετυχημένες. Ἀλλά πόσο ἀσχολοῦνται, πόσο ἐκπαιδεύουν ἀνθρώπους πού θά ἀπασχοληθοῦν ἀποτελεσματικά, γιά νά μήν καταλήγουμε σέ οἰκονομικές ἡ πολιτικές ἡ θρησκευτικές κρίσεις, γιά νά μήν ἀπειλοῦμε τό βιοσύστημα καί τό οἰκοσύστημα καί τό ἴδιο το ἀνθρωποσύστημα;

Μακάρι ἀπό σας, καλοί μου φίλοι, καλά μου παιδιά, νά ἔχουμε ἀνθρώπους ἔγνοιας, σχεδιασμοῦ καί πρακτικῆς, ἔτσι ὅπως "χρειάζονται" ὅλα αὐτά τα ...συστήματα, ἔτσι ὅπως θά μᾶς ἤθελε ἡ συγκατάβαση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἔγνοια τῆς πρόνοιάς Του.

Ὁ Χριστός καί ἡ Παναγία μας νά σᾶς εὐλογοῦν καί νά τροφοδοτοῦν μέ πίστη, ἐλπίδα καί ἀγάπη τό χαμόγελο καί τή δημιουργικότητά σας. Αὐτό θά προσδοκοῦσα νά ἀκούω κι ἐγώ, τότε, σάν μαθητής, σάν φοιτητής. Πρίν προχωρήσω στή θέα τοῦ οὐρανοῦ, τό πιό σπουδαῖο ὅραμα καί τήν πιό ἁπτή πραγματικότητα.

Νά ζεῖτε! Καλή ἐπιτυχία! Πάντοτε νίκες στή ζωή σας!

† Ὁ Γουμενίσσης, Γεφύρας, Ἀξιουπόλεως & Πολυκάστρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
καί Τοποτηρητής Μητροπολίτης Πολυανής καί Κιλκισίου